

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 175

гр. Монтана, 01.09.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – МОНТАНА в закрито заседание на първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Олег Софрониев

като разгледа докладваното от Олег Софрониев Частно наказателно дело № 20221600200215 по описа за 2022 година

Производството е по чл. 61, ал. 3 от НПК т. е. за осъществяване на съдебен контрол по отношение на взета мярка за неотклонение "Парична гаранция" в хода на досъдебното производство.

Образувано е по жалба от обвиняемите Т. П., Д. П. и И. К., чрез защитника им адв. Е. Б. от БЛАК, против наложената им мярка за неотклонение "П. г." в размер на 1000 лв., за първия, 10 000 и 5000лв. за втората и третата.

В жалбата се заявява, че взетата по отношение на обвиняемите П. П. и К. мерка за неотклонение "П. г." в посочените размери е незаконосъобразна, което налага същата да бъде отменена и изменена в по-лека такава или да бъде намален размера ѝ. Твърди се, че така определените по отношение на обвиняемите мярка за неотклонение не е съобразена с разпоредбата на чл. 57 от НПК, определящ дефинитивно целите, които следва да са налице при вземането на мярка за неотклонение – да се попречи на обвиняемия да се укрие, да извърши престъпление или да осуети привеждането в изпълнение на влязлата в сила присъда. В тази връзка се сочи, че тези суми не са съобразени с имотното състояние на обвиняемите и е невъзможно внасянето им. Заявява се, че при определянето на размера на мярката за неотклонение п. г. не е била съобразена разпоредбата на чл. 61, ал. 2 от НПК т. е. не е взето предвид имущественото положение на обвиняемите. Настоява се за отмяна на взетата по отношение на обв. Т.П., Д.П. и И.К. мярка за неотклонение "П. г." и за вземане на по-лека мярка за неотклонение „подписка“, а алтернативно се

настоява за намаляване на размера на п. г. до 500лв. за всеки от тях.

След преценка на съдържащите се в досъдебно производство ДП 383/2019г. по описа на ГД БОП МВР С. , пр. пр. № 1307/2019г. на СП /закрита/, пр. вх. № СП 1200/2022г. на ОП М., съдът намира за установено следното:

Досъдебното производство ДП 383/2019г. по описа на ГД БОП МВР С., пр. пр. № 1307/2019г. на СП /закрита/ е образувано при условията на чл.212, ал.1 НПК с постановление на СП гр. С. от 04.11.2019г. за това, че за времето от 2015г. и понастоящем на територията на Област М. и на цялата страна е създадена организирана престъпна група – структурирано трайно сдружение от повече от три лица с цел да вършат съгласувано престъпления /по чл.252 и чл.214 НК/ за които е предвидено наказание лишаване от свобода за повече от три години, като групата е създадена с користна цел /получаване на доходи от престъпна дейност/ - престъпления по чл.321, ал.3, пр. 2, т. 1 и т.2, вр. с ал.2, вр. с ал. 1 НК.

С постановление на водещия разследването полицай при ГД БОП МВР С. от 10.12.2021г. към наказателна отговорност за престъпления по чл.321, ал.3, пр. 2, т. 1, вр. с ал.2, вр. с ал. 1 и чл.252, ал.1 НК извършени от неустановена дата на м. януари 2015г. до 10.12.2021г. на територията на гр. Л., обл. М., като обвиняем е привлечен Т. П..

Отделно, на 10.12.2021г. са повдигнати и предявени обвинения за престъпление по чл.321, ал.3, пр. 2, т.2, вр. с ал.2, вр. с ал. 1 НК на Д. П. и И. К..

По отношение на обв. Т. П. с протоколно определение №758/12.12.2021г. по ЧНД №4057/21г. по описа на СНС взетата първоначално мярка за неотклонение „Задържане под стража“ е изменена в „Домашен арест“ с адрес на изпълнение – гр. Л., ул. „Л. к.“ №* с прилагане на средства за е. наблюдение.

С постановление от 11.08.2022г. на ОП М. е отменена мярката за неотклонение „Д. а.“ и е наложена мярка за неотклонение „П. г.“ в размер на 1000лв., която не е внесена и се обжалва в настоящото производство.

По отношение на обв. Д. П. с протоколно определение №540/03.06.2022г. по ЧНД №1696/22г. по описа на СНС взетата първоначално мярка за неотклонение „Д. а.“ е изменена с протоколно

определение №758/12.12.2021г. по ЧНД №4057/22г. по описа на СНС на „Гаранция в размер на 10 000лв“, която не е изпълнена.

По отношение на обв. И. .К. с протоколно определение №540/03.06.2022г. по ЧНД №1696/22г. по описа на СНС взетата първоначално мярка за неотклонение „Д. а.“ е изменена с протоколно определение №758/12.12.2021г. по ЧНД №4057/22г. по описа на СНС на „Г. в размер на 5 000лв“, която не е изпълнена.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата на обвиняемите Т. Д. И. П. и И. К., чрез защитника им адв. Е. Б., против определените им мерки за неотклонение "П г" е допустима, тъй като е депозирана в срока определен за внасяне на гаранцията и е с правно основание разпоредбата на чл. 61, ал. 3 от НПК.

Разгледана по същество, обаче, жалбата се явява основателна поради следните съображения:

В разпоредбата на чл. 56, ал. 1 от НПК е предвидено, че по дела от общ характер спрямо обвиняемия може да се вземе мярка за неотклонение, когато от доказателствата по делото може да се направи обосновано предположение, че е извършил престъплението и е налице основание по чл. 57 от НПК т. е. мярката за неотклонение се взема с цел да се попречи на обвиняемия да се укрие, да извърши престъпление или да осуети привеждането в изпълнение на влязла в сила присъда т. е. с цел обезпечаване участието на обвиняемия в наказателното производство.

Следователно, става въпрос за преценка, която трябва да бъде извършена от органа по разследването респ. прокурора за да се стигне до извода, че е необходимо вземането на мярка за неотклонение в конкретния случай.

В разпоредбата на чл. 56, ал. 3 от НПК са изброени обстоятелствата, които следва да се вземат предвид при определяне на мярката за неотклонение – степента на обществената опасност на престъплението, доказателствата срещу обвиняемия, здравословното състояние, семейното положение, професията, възрастта и други данни за личността му.

Всички тези обстоятелства, обаче, следва да са подчинени на коментираната по-горе цел на вземането на мярка за неотклонение, визирана

в цитираната разпоредба на чл. 57 от НПК - да се попречи на обвиняемия да се укрие, да извърши престъпление или да осуети привеждането в изпълнение на влязла в сила присъда.

Според настоящия съд при вземането на мярката за неотклонение спрямо обвиняемите Т. П., Д. П. и И. К. са били спазени посочените по-горе законови изисквания.

Повдигнатото спрямо тях обвинение е за престъпление по чл.321, ал.3, пр. 2, т. 1 и т.2, вр. с ал.2, вр. с ал. 1 НК, за които по закон се предвижда наказание съответно лишаване от свобода от три до десет години и лишаване от свобода. Следователно се касае за тежко престъпление по смисъла на чл. 93, т. 7 от НК респ. може да се направи извод, че се касае за престъпление с висока степен на обществена опасност.

По делото са събрани и в достатъчен обем доказателства, съдържащи се както в показанията на разпитаните свидетели, така и в приложените по делото писмени документи, от които може да се направи обосновано предположение за извършено от обвиняемите престъпление по чл.321, ал.3, пр. 2, т. 1 и т.2, вр. с ал.2, вр. с ал. 1 НК, като и в това производство важи принципното положение, изрично регламентирано в производството по вземане респ. контролиране на мярката за неотклонение "Задържане под стража", че не е необходимо тези доказателства да обосновават един единствен и категоричен извод за извършено престъпление, а е достатъчно от тези доказателства да може да се направи обосновано предположение в тази насока.

Следователно, неопределянето на мярка за неотклонение или определяне на най-леката мярка за неотклонение не би било в съответствие с целите визирани в разпоредбата на чл. 57 от НК, както и с критериите посочени в нормата на чл. 56, ал. 3 от НПК.

Разпоредбата на чл. 61, ал. 2 от НПК предвижда при определянето на п. г. да се вземе предвид и имущественото положение на обвиняемия. Съдът намира, че определянето на парични гаранции в размер на 10 000лв., 5000лв. и 1000лв. не е съобразено с финансовите и имуществени възможности на обвиняемите и не съответства на техните доходи, за каквито въобще няма данни по делото да са реализирани.

Ето защо съдът намира, че така определените парични гаранции на

тримата обвиняеми Т. П., Д. П. и И. К. следва да бъдат изменени, като размера им се намали на по 500лв. за всеки от тях, вносими в 10 дневен срок от съобщението по набирателна сметка на ОП Монтана.

Поради изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯВА размера на мярка за неотклонение п. г. по отношение на **Т. П.**, ЕГН ***** наложена с постановление на ОП М. от 11.08.2022г. от 1000лв. на **500 /петстотин/ лв.** вносими в 10 дневен срок от съобщението по набирателна сметка на ОП М..

ИЗМЕНЯВА размера на мярка за неотклонение п. г. по отношение на **Д. ИВ. П.**, ЕГН ***** наложена с определение на СНС №540/03.06.2022г. от 10 000лв. на **500 /петстотин/ лв.** вносими в 10 дневен срок от съобщението по набирателна сметка на ОП М..

ИЗМЕНЯВА размера на мярка за неотклонение п. г. по отношение на **И. К.**, ЕГН ***** наложена с определение на СНС №132/09.06.2022г. от 5 000лв. на **500 /петстотин/ лв.** вносими в 10 дневен срок от съобщението по набирателна сметка на ОП М..

Настоящото определение е окончателно.

Съдия при Окръжен съд – Монтана: _____